"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year $4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"

ґазета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Мекґреґор, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік $4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЩЕ ЛИШЕ ОДИН ТИЖДЕНЬ.

Ще лише один тиждень передплата на "Українські Робітничі Вісти" виноситиме два долари на рік. Тільки в цему тижні (від 23. до 30. листопада) кожний новий передплатник, що зложить два долари, діставатиме "Українські Робітничі Вісти" цілий рік. Хто з нових передплатників зложить два долари передплати 1. грудня, тому передплата буде рахуватися вже на пів року.

Ще лише один тиждень "Українські Робітничі Вісти" даватимуть свої коштовні оферти всім тим старим передплатникам, що вирівнають затягнену або відновлять свою передплату в тижні від 23. до 30. листопада. Від 1. грудня нікому ніяких оферт "Українські Робітничі Вісти" не даватимуть.

Хоч ми виразно писали це пару тижнів перед початком листопадової кампанії, то проте ще за тиждень до листопада присилали люде передплату й казали вислати їм оферту, або присилали два долари й просили зарахувати їм передплату на цілий рік.

Тож може дехто схоче зложити передплату в грудні, головно на початку грудня й буде просити, щоб посилати йому "Укр. Роб. Вісти" за два долари цілий рік, або висилати оферту в книжках за залеглу чи відновлену передплату. Тому ми наперед перестерігаємо, що після 30. листопада ні знижки ні оферти не буде. Хто хоче дістати знижку чи оферту, мусить вислати гроші найпізніше 30. листопада.

Хто не склав ще передплати на "Укр. Роб. Вісти" в листопаді й не скористав з так великої знижки — хай зробить ще в цему тижні. Хто не вирівнав чи не відновив передплати до цего часу, хай зробить це ще перед 30. листопадом. Краще-ж вирівнати залеглу передплату в цему тижні і дістати за половину присланої суми книжок. Бо все одно скорше чи пізніше, а затягнену передплату вирівнати прийдеться, але вже без оферти.

Памятайте всі: ще лише один тиждень можна користати із знижки й оферти, які дають "Українські Робітничі Вісти". А поки це число ґазети дійде до вашої місцевости, то й тижня не лишиться. Але навіть один чи два дні ви можете ще використати.

Тож використайте їх! Це є для вашої власної користи. Використайте, бо другої такої нагоди не буде.

Ті, що перечитаєте це наше останнє в цім місяці повідомлення про листопадову кампанію, пригадайте своїм сусідам, товаришам при праці! Перекажіть це тим, які ще "Укр. Роб. Вістей" не читають. Зробіть їх передплатниками одинокої української робітничої ґазети в Канаді!

Орґанізації, листопадові комітети; перевірте членство й чи кожний член вашої орґанізації, що не був ще передплатником "Укр. Роб. Вістей" — став ним в листопаді! Коли є ще такі члени чи то Компартії Канади, чи ТУРФ Дім, чи Р.З.Т., що не передплачують "Укр. Роб. Вістей" і не стали передплатниками в листопаді, то ще є час стати до 30. листопада.

Виконайте це всі й гідно закінчіть листопадову кампанію в користь своєї робітничо-фармерської преси!

МАЙНЕРІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ВІДКИНУЛИ ПРОПОЗИЦІЇ УРЯДУ.

Анґлійські майнері загальним голосуванням відкинули пропозиції уряду Болдвина про заперестання страйку й повернення до праці на умовах: знесення сімгодинного дня праці, приняття дистріктових угод замісць всекраєвої та зниження платні.

Урядові й буржуазних ґазет повідомлення вже розкричали були по цілому світі, що майнері згодилися на пропозиції уряду, що багато тисяч майнерв вернуло до праці, що уряд зняв вже заборону на вивіз вугля із Анґлії за кордон й т. ин. Ґазети доносили вже, що навіть найпоступовіші майнері Полудневого Велсу приняли величезною більшістю голосів пропозиції уряду. А раз такі завзяті радикали згодилися на пропозиції уряду, то що вже говорити про инші округи. Так повідомляли телеґрафічні аґенції за урядовими звідомленнями.

Тепер показується, що все це була брехня, капіталістичний блахман, розрахований на те, щоб в самий час голосування збаламутити майнерів і тим заставити їх голосувати за принятям пропозицій уряду. Це робили не лише капіталісти й їх ґазети, але також зрадничі трейд-юнійні лідери. Вся машина пущена була в рух на те, щоб майнері приняли пропозиції уряду.

Але майнері таки ці пропозиції відкинули. Капіталістична преса тепер кричить ріжними голосами на комуністів, що це їх робота, що це вони перешкодили приняттю майнерами пропозицій уряду. Що комуністи докладали й докладають всіх старань, аби не допустити до програння страйку, щоб викрити перед майнерами всякі крутарські заходи капіталістів та реакційних лідерів трейд-юній — це так і в тому їх заслуга. Однак самі капіталістичні ґазети признають, що рядове робітництво пішло далеко вперед своїх лідерів. Робітництво голодне й холодне, вимучене довгим страйком докладає всіх зусиль, щоб не піддатися, а трейд-юнійні лідери докладають всіх зусиль, щоб зірвати страйк. Вони навіть тепер, після голосування, кажуть майнерам вертати до праці.

Уряд, крім заведеного ще на початку ґенерального страйку (в травні) надзвичайного закону, дав розказ поліції у всіх вуглевих округах не допустити до мітінґів, а найголовніше не дати виступати на цих мітінґах комуністам та радикальним робітникам. Значить тим зрадничим лідерам, які стоять за приняттям умов уряду позволено виступати, а тим що проти приняття умов, — заборонено. Сам міністер внутрішніх справ Джайнсон-Гикс заявив в парляменті, що більшість із 63-ох проголошених мітінґів в майнерських округах — заборонила поліція на розказ уряду. То-ж з цего можна собі уявити, в яких умовах терору голосували майнері над пропозицією уряду.

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ-ВИБОРЦІВ У ВІННІПЕҐУ.

В пятницю, 26. листопада, за три дні від нині вінніпеґське робітництво повинно сказати своє слово про господарку панів міста Вінніпеґу. Це слово буде сказане коло виборчої урни при голосуванні на алдерменів до міської ради та на мейора міста.

Поки вінніпеґське робітництво скаже своє слово в пятницю, я хочу дещо сказати з приводу цих виборів до українського робітництва на сторінках "Укр. Роб. Вістей". Спеціяльно до українського — не тому, що українське робітництво творить якесь окреме тіло від загалу робітництва; ні, українське робітництво є тісно звязане всіми "благодатями" міста Вінніпеґу з робітництвом всіх инших національностів; але до українського говорю тому, що до инших робітників говориться в їх рідних мовах, а я говорю по українськи й мене зрозуміють тільки українські робітники.

ЩО ТАКЕ МІСЬКА РАДА Й НАД ЧИМ ВОНА РАДИТЬ.

Міська рада — це вибраний виборцями міста гурт людей, що господарить і розпоряджає громадським добром. Кого виборці виберуть, ті й рядитимуть. Які будуть радні, така буде їх господарка. Будуть панські радні — вони працюватимуть на користь панів. Будуть робітничі — вони дбатимуть про робітників. Яких буде більшість, тих сила буде горою.

До цего часу більшість у міській раді все була по боці панів. І ось маємо наслідки: Сіпіар, Сіенар, инші багаті компанії та церкви, що всі разом мають на 45 міліонів доларів маєтку, не платять за него ані цента податку; а робітник, що має латку землі й хатину, в яку боком влазить, платить великі податки, а коли не заплатить, то йде на ліцитацію; панам вільно орґанізуватися у всякі орґанізації, а робітникам і робітницям, що працюють на міських роботах, не вільно орґанізуватися для оборони своїх інтересів; панам-банкирам місто виплачує поверх два й пів міліона доларів на рік самого лише проценту за позички, а безробітним міська рада не має грошей на кусок хліба; робітника ліцитують за незаплачення податку, а муніціпальне майно (гідро-електровню) передають приватним капіталістам.

Так пани господарять.

ЧИ ТРЕБА ЦЕМУ ДИВУВАТИСЯ?

Ні, не треба. Бо пан дбає лише про себе, про наживу, про визиск робітника. Як-що треба дивуватися, то тільки тому, що є ще такі робітники, які самі голосують на панських кандидатів. Значить, самі є за тим, щоб на них накладати податки, а на панів ні; щоб панам вільно орґанізуватися, а їм ні; коли вони будуть в зимі без праці й без куска хліба, щоб місто не давало їм допомоги.

Болюче це, але правдиве. Бо ці робітники ще темні, несвідомі, піддаються намовам панських наганячів та своїх еґомосців і власну шию пхають в панське ярмо, самі того не розуміючи.

Тому всі свідомі робітники й робітниці повинні вияснити все це несвідомим робітникам.

ЯК ПАНИ ПІДХОДЯТЬ ДО РОБІТНИКІВ.

Пани дуже хитрі. А головно вони мають гроші, а за гроші і розуму й слуг найдеш. Пани нюхають кожну закутину, прислухаються хто що говорить, приглядаються хто що робить. Коли вони бачуть, що робітники готуються до якогось активного виступу, то вони зараз там з'являються самі, або підсилають своїх наймитів.

Найкраще ми це бачили підчас минулорічних міських виборів. Коли Комуністична Партія номінувала кандидатом на алдермена від 3-ої варди т. М. Поповича, то капіталісти заворохобилися. Вони зараз рознюхали, що т. Попович дуже добре знаний серед робітництва північного Вінніпеґу, а головно серед українського й сказали українським патріотичним підпанкам: ставте свого кандидата й розбийте голоси українських робітників. Тільки робіть це не самі, але лучіться з польськими шляхтичами, німецькими, російськими чорносотенцями й самі між собою заперестаньте на той час релігійну сварку — йдіть спільним фронтом проти українського робітника. Уважайте, бо Попович, це такий робітник, який викрив, що ми не платимо податку.

І що-ж ми бачили? Може не злучилися українські патріоти з польськими ксьондзами та шляхтичами? Не тільки злучилися, але й відозви свої помістили в шляхетсько-ксьондзівських ґазетах за підписом нинішнього кандидата адвоката Дика, що був головою тої українсько-шляхетської злуки.

Ті самі шляхетсько-ксьондзівські ґазети називали Українців "Гайдамацька дич", а українські пани називали шляхту — "братя Славяне"

Ось яку пани мають силу і яких слухняних наймитів.

ЗАВЗЯТІСТЬ РОБІТНИКІВ.

Минулого року та українсько-польсько-панська злука дістала доброго поличника, не говорячи вже про те, що чорного діла зради таки власної національної справи українські патріоти не злижуть доки їх віку.

Українські-ж робітники міста Вінніпеґу, як і всі инші, нічого не мають до страти, крім... податку. Вони боряться стало й на кожному кроці за кусок хліба для себе та для своїх дітей. Вони й цего року мають знову свого кандидата на алдермена до міської ради т. Н. В. Колісника.

А українські підпанки знову, як Пилип з конопель, із своїм кандидатом. І знову — греко-православний пан Арсенич і греко-католицький пан Дик. Значить — що-до релігії — сваримося, а що-до політики цілуємося, бо так хоче Сіпіар і инші пани, що не платять податків.

Лучаться українські підпанки знову тому, що в 3-ій варді кандидує один такий робітничий кандидат, що є Українцем по національности. ("Укр. Голос" про т. Поповича писав минулого року, що він "українського походження", а про т. Колісника пише, що він "української народности".)

ТЕПЕР ПРО ЦИХ ДВОХ УКРАЇНСЬКИХ КАНДИДАТІВ.

Один з них робітник й кандидує від робітничої орґанізації, з ясною програмою, що боронить робітничі справи; другий — адвокат, що кандидує сам від себе, за яким не стоїть ніяка орґанізація, лише пани хлібодавці і який не має ніякої програми.

Перший, робітник, т. В.Н. Колісник, старий працівник в робітничих орґанізаціях, старий вінніпеґовець, який розуміючи міські обставини й закони нераз допомагав українським робітникам, що зверталися до него за порадою, ріжними вказівками, й коли буде вибраний до міської ради, то всеціло віддасться на службу робітничій справі.

Другий, адвокат, що нічого спільного з робітниками не має, що про їх недостатки не дбає, що до недавна служив в Сіпіара (дістав у него роботу зараз після минулорічних виборів) і для якого справа панів блища, чим робітників, бо він сам пнеться в пани.

Програма т. В. Н. Колісника каже, що треба зменшити податки робітникам, а оподаткувати панів; позволити робітникам орґанізуватися; дати роботу або допомогу готівкою безробітним; не роздавати міського майна капіталістам; підвищити заробітню платню міським робітникам; привернути пять центів за їзду на стріт-карах і т. ин.

А програма адвоката Дика каже, що він від 15-ти літнього хлопця у Вінніпеґу, має в старому краю батьків, запровадить парк в північному Вінніпеґу, не пустить дітей вечером на вулицю, а всі инші справи нехай йдуть під референдум.

Здається адвокат Дик позичив трішки сіна в Якиміщака, яке він назвав "референдум". Пощо посилати до міської ради чоловіка, який сам не знає, на яку ногу стати й віддає все на референдум. Референдум — це така річ, що за неї треба боротися тільки тоді, коли видно, що в раді ніяк не вдасться даної справи переперти. Але Дик не хоче отверто сказати, яке його становище до найголовніших справ, тому закривається референдумом. Викрут і більш нічого.

Робітничий кандидат нічим не викручується. Його програма ясна. Він і не може викручуватися, бо за ним стоїть робітнича орґанізація, яка його номінувала.

Тому українські робітники північного Вінніпеґу повинні всі, як один, без ріжниці політичних поглядів, чи релігійних переконань, віддати в пятницю свої голоси на робітника В. Н. Колісника. Всі як один. Бо пан не питає якої ти, робітнику, національности, якої віри, чи яких політичних поглядів. Він тебе оподатковує, визискує, а сам дере проценти.

Тому всі одинкою голосуйте на т. В. Н. Колісника.

Адвокати хай голосують на адвокатів, а робітники на робітника.

Хай в пятницю, 26. листопада т. В. Н. Колісник буде вибраний алдерменом до міської ради в Вінніпеґу!

Робітник.

ЗНАМЕННЕ ГОЛОСУВАННЯ.

Центральний орґан Всесоюзної Комуністичної Партії, московська "Правда" з 29. жовтня, вмістив редакційну статтю з приводу голосування на 15-ій Всесоюзній Конференції Компартії над принціяльною лінією Компартії після докладу т. Бухаріна. Стаття звучить:

Резолюцію на доповідь тов. Бухаріна Всесоюзна Конференція В.К.П. ухвалила одноголосно. Одноголосно ухвалено принціпову лінію нашої делеґації в Комінтерні. Одноголосно ухвалено курс на дальшу більшовизацію компартії. Конференція одноголосно поставила за обовязок нашій делеґації дальшу рішучу боротьбу з усіма протибільшовицькими ухилами в Комінтерні. Конференція одноголосно без жадного голосу проти, без жадного, що утримався, осудила фракційну протиленінську лінію опозиції ВКП(б) в Комуністичному Інтернаціоналі. Цвіт нашої партії, кращі ленінці Союзу, виявляючи волю всіх партійних орґанізацій, висловилися цілком за політику нашої партії в комінтернівських питаннях.

Ніхто з представників опозиції не відважився, не мав у собі досить мужности, не зміг нічого заперечити проти лінії партії, протиставити її иншу лінію, обстоюючи цю лінію на конференції партії. Ніхто не голосував проти. Тут ми маємо як-найповніше нечуване банкроцтво опозиції.

Це голосування конференції дискредитує цілком позицію опозиційного бльоку в міжнародніх питаннях. Каменя на камені не залишає від його критики міжнародного установлення партії. Де тепер істеричний галас і вигуки опозиції про наше ніби-то "сповзання" до Амстердаму? Де? Де ділися її обруливі вигуки про "здачу позицій зовні" разом зі здачею позицій у середині країни? Де ділися її "викривання куркулівських вихваток" В.К.П. у Комінтерні? Де опозиційний бойкотизм у справі про анґльо-радянський комітет? Де тепер патетичний лемент опозиції про "потурання" Ґенеральній Раді, про "кадріль з мерцями", про "загравання" з "опортуністами" та инше? Де вигуки обурення про огонь "ліворуч"? Де ділися погрози опозиції в осередках "викрити" ніби-то опортуністичну лінію нашої делеґації?

Нічого такого не було чути на конференції. І ні одного слова не залунало на конференції в обороні опозиційних горе-критиків. Ні один більшовик не підняв руки за опозицію проти партії в найважливішій справі конференції. Сама опозиція, що мала не дуже похвальну "сміливість" обстоювати свої погляди в осередках, що намагалася всупереч волі партії розгорнути в ній дискусію, визнала за краще сховати своє ідейне обличчя від Всесоюзної Конференції більшовиків, не наважилась повторити ні частини своєї "критики". Льоґіка політичного банкроцтва справді невблаганна.

Одностайне голосування конференції означає собою ще раз перемогу партії й "стовідсоткову" поразку опозиції в одному з найважливіших питань нашої політики. Бо не тільки вся партія, вся конференція стала цілком на бік Ц.К., але й усі представники всіх братерських партій солідаризувалися цілком з лінією нашої партії і найсуровіше осудили дрібнобуржуазну опозицію. Ленінську єдність секцій забезпечено. Тепер усі члени нашої партії з залізною рішучістю переводитимуть у життя резолюції Всесоюзної Конференції.

Одноголосне голосування конференції в міжнародніх справах є ознака політичного краху опозиції, ознака ідейної міцности нашої партії і разом з тим ознака перемоги міжнародного більшовизму.

ЗМІНИ В КОНСТИТУЦІЇ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Наркомюст України тов. Скрипник у розмові з представником Ратау про зміни конституції України, що її вносить уряд У.С.Р.Р. на наступну сесію ВУЦВК сказав:

"Текст нашої конституції, розроблений у 1919 році, хоч зазнавав зміни, а проте потребує ще детальніше проробити низку справ.

Новий текст конституції, що його вносить уряд на обміркування наступної сесії ВУЦВК, а потім наступного всеукраїнського з'їзду рад, зроблено точнішим. Він відповідає на багато питань, що знову виникли. В тексті нашої конституції треба переглянути клясові відносини в нашій країні, що склалися в напрямку точнішого формування, яке забезпечить твердість диктатури пролетаріяту.

Питання виборчого права що до цього часу мало чинність на Україні, досі було виділено з тексту конституції. А теперішній момент вимагає внести питання виборчого права до тексту конституції, бо поставити опір політичному натискові ворожих нам політичних угруповань, що прагнуть просякти до рад, треба не тільки інструкціями ВУЦВК, але й тим, щоб внести до нашої конституції пункти, які точно визначать, хто користується виборчим правом до рад і хто ним не користується.

Тепер Раднарком розглядає новий проєкт конституції. Найближчого часу відбудеться спільне засідання президії ВУЦВК і Раднаркому, що остаточно обміркує й ухвалить текст нової конституції та внесе його на сесії ВУЦВК.

"Амінь, амінь, глаголю вам", — пищить Рипиндя, притиснута до стіни, — що нічого не знаю й не хочу знати про Грушевського, про його ювілей, про його сороклітню наукову діяльність... бо радянська влада некультурна... так, так, не-е-е-культурна, б-більшовицька радянська влада.

Грушевський він собі, чи не-Грушевський, Київ там, чи Львів, а українська культура в Хшанові і в Огієнкові, професорові автокефально-варшавського університету — трішки.

Поза цим ніде ніякої української культури нема.

***

Не знаю нічого про Грушевського і його сороклітню працю, бо радянських ґазет не отримую — каже Рипиндя.

Слухай Рипинде: ти російського монархістичного "Руля" також не отримуєш, а проте від дошки до дошки його передруковуєш.

Що це за "фата моргана"?

***

Ви ще не знаєте, читачу, що то за "Руль", з яким посваталася, а може й заручилися Рипиндя. Так оце я вам поясню.

"Руль" — це річ подібна до пужална, оберненого грубшим боком. Їдете ви, скажемо, волами й вам треба показати волам куди "цабе", а куди "соб" та що ви є господар над волами. Ви пужалном міряєте волову спину... Це й буде "руль".

Знаю, що не по мистецьки пояснюю, але "руль" є "руль".

Рулювали отак сотки літ російські царі по спині українського народу. Жандармські шаблюки, козацькі нагаї, шибениці, Сибір, "патронов не жалеть", "мертвым свободу' живых под арест" і т. ин...

Це й був "руль". "Руль его императорскаго величества".

Коли-ж жовтнева революція вигнала рулістів на европейсько-капіталістичний смітник, то прихильники "его императорского величества Александра Феодоровича... Керенского" започаткували в Берліні свій "Руль"... правда,, паперовий, але "Руль".

По спині ним нікого не вдариш, але брехати — бреше понад всі рулі на світі. Так би сказати — гнилий "Руль", а для гнилі якраз місце на шпальтах "Укр. Голосу".

Ото-ж з тим "Рулем" побралися жовторипиндики, бо дуже-б вони хотіли запхати український народ назад під царський "руль".

А що Грушевський є проти цего "руля" й проти Хшанова, тому його наукова праця для рипиндячих редакторів не варта доброго слова.

***

Кирило Студинський, голова Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, також не до смаку Рипиндї. Кажуть, що як прочитала вона те, що він пише в "Новому Часі" про "некультурну радянську владу", то аж язика собі відкусила.

***

Пословиця: Хотів-би я бути паном, та душі жаль.

Куркуленко.

Ми хочемо, щоби люде жили не як звірі, борючись за кусень хліба, а як рідні брати, що спільно обробляють землю й обертають її в цвитучий сад для всього людства. А щоби цей ідеал здійснився, щоб ми дійшли до цеї великої мети, треба твердо, рішучо й по мужньому боротись до кінця, а коли треба — то й вмерти і проляти останню краплю крови в імя братерства народів.

Л. Троцький.

Один шведський тижневик розписав конкурс на оповідання довжиною 2,500 слів. Редакція одержала 1,500 рукописів.